

способности на бждащата снаха, а така сжщо и имотното състояние на родителитѣ ѝ, отколкото нейната хубостъ или душевни качества. Следъ установяване на достойнитѣ кандидатки, почватъ се сондажи отъ далечъ, но така, че това да нѣма ни най-малко изгледъ на заискване отъ страна на момъка, нито пъкъ на прекалена готовностъ отъ страна на родителитѣ на момата. Счита се дори и за недостойно родителитѣ на момата да молятъ кого и да е съ нея, даже и когато тая женитба имъ е по сърце; тѣ до последния часъ даватъ уклончиви и не напълно благоприятни отговори. Обикновено тая работа започва отъ далечъ, съ не напълно ясни загатвания, отъ близки на момъка хора, на които последватъ още по-неопредѣлени отговори; отъ тѣхъ обаче се долавя разположението или неразположението на родителитѣ на момата. Щомъ се убедятъ въ благосклонността имъ, отиватъ вече и сватове, обикновено бащата на момъка, придруженъ отъ двамина близки роднини, които съ погачи и бѣкелче съ ракия посещаватъ дома на момата и почватъ отначало съвършено другъ разговоръ. Малко по-малко обаче, тѣ разкриватъ целъта на идването си и, за да покажатъ сериозността му, изваждатъ бѣкелчето съ ракията, което подаватъ на моминия баща. Ако той поеме бѣкелчето работата е наредъ; но преди да отпие отъ него, повикватъ момата, питатъ и нея и ако тя съ думи или съ знакове не откаже, бащата пийнува отъ ракийката въ знакъ че предложението е прието. Тогава слагатъ софра на сватове и ги гощаватъ, като уговорватъ условията на женитбата, а момата дарява сватветѣ съ чорапи или кърпи.

Въ старо време, па и сега дори, на мѣста прикята, или собствено откупа за момата, даватъ родителитѣ на момъка; сега обаче, прикята отъ къмъ женска страна почва да преодолява. Ако момата има по-старъ братъ или сестра неомъжени, то и последнитѣ се награждаватъ парично за „преженване“.

ГОДЕЖЪ

Годежнитѣ и свадбени обичаи по насъ, особено по селата, сж твърде разнообразни и сж придружени по-нѣкога съ такива церемонии, които далечъ надминаватъ